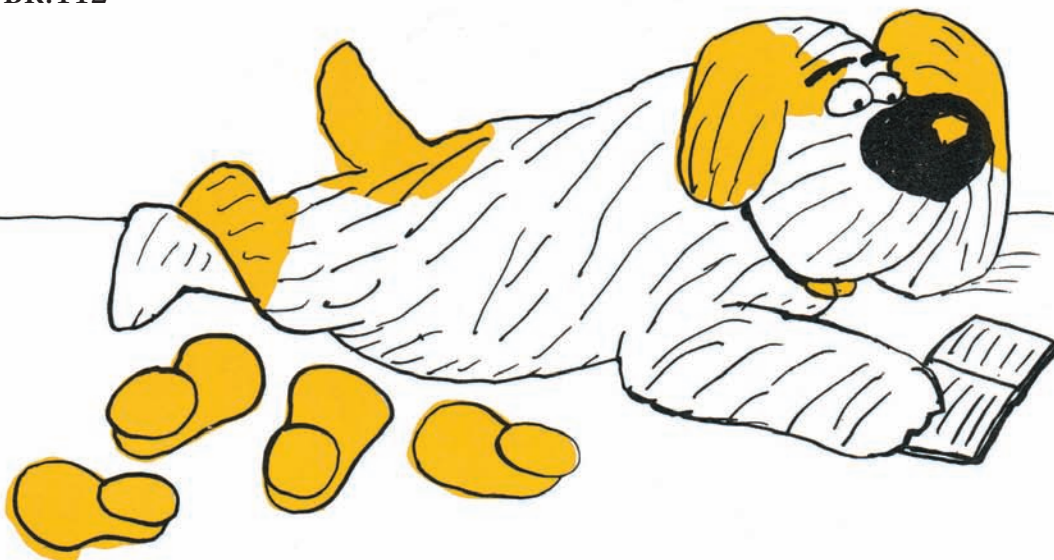

Maxipes Fík jde do světa

OBR.112

Venku pršelo, a tak Fík ležel ve své chaloupce a četl si v pohádkové knížce.

OBR.113

„Co to čteš, Fíku?“ vyzvídala Ája.

„Pohádky. Tahle o hloupém Honzovi se mi moc líbí. Jak šel do světa.

Ájo, mohl bych jít taky do světa?“

„Vždyť ty nejsi Honza!“

„A nejsem hloupý, zapomněla jsi říct! Tak můžu jít do světa?“
„Proč ne? Stejně tě sotva uživíme. Aspoň se ve světě něco přiučíš.“
„A dostanu s sebou taky ranec buchet?“

OBR.114

Dali mu tedy velikánský ranec makových buchet,
Fík se pěkně se všemi rozloučil

a šel s chutí do světa.

OBR.115

OBR.116

Daleko s tím rancem nedošel. Hned u první zříceniny

všechny buchy spořádal, protože dostal obrovský hlad-maxihlad.

OBR.117

Jak tak jedl, přemítal, že by mohl třeba někde vysvobodit nějakou

OBR.118

princeznu a že by za to dostal půl království.